

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 189. szám

2008. szeptember

Szeptember

A Balaton parttalan kéksége,
kerekek alá sodródó utak,
patakpart, erdő, barangolások...
– Az útjelző már más irányt mutat!
A hintáról könnyedén leugrasz,
lihegve állsz meg szaladás után,
nedves hajad szél szárítja szépen,
lassan párba álltok egymásután...
Kapuk tárulnak, berreg a csengő:
az iskolán át az életbe jutsz.
Lelked mélyéről zengjen az ének:
Veni Sancte Spiritus!

Újra tanévkezdés

*„Ha figyelmesen hallgatsz a bölcsességre, és
szívből törekszel értelemre... akkor megérted,
mi az Úr félelme” (Péld.2:2.,5.a)*

Amikor e sorokat írom, még javában tart a nyári vakáció. Sok-sok gyermek, fiatal még önfeledten tölti a napokat. Lassan közeledve a szeptember hónapához, kell, hogy gondoljanak, készüljenek gyermekeink az új tanév kezdetére. A szeptemberi sárguló levelek az elmúlásról beszélnek. Az iskolába induló gyermekek, fiatalok az ifjú életnek kibontakozását, az új életbe indulását jelentik. Sok gyermek most lép be az iskolába először tanulóként, sokan új (közép- és felsőfokú) iskolában kezdik meg az életre való felkészülés megalapozását. Sokan szakmát – bár az utóbbi közel két évtized itt ártott a legtöbbet – tanulnak, mások diplomát szereznek.

Mindezek mellett ott áll előtérben a tanító és a szülő. Súlyos felelősséggel a vállukon. Mert az emberi jellem kialakulásának az alapvetése a szülői házban történik, de itt történik a hitbeli ismeretek megismerése és megismertetése. Roppant nagy a hívő szülők ilyen irányú felelőssége: mivé lesz a gyermek? Nemcsak az iskolán, a pedagóguson múlik majd! Amikor most kilép a szülői házból az iskolai közösségbe, sportkörbe, szakkörök és egyéb elfoglaltságok veszik körül őket, hogyan állnak helyt, lesz-e elég oltalom, amit a szülői házban tanulhattak, láthattak, hogy megálljanak. Szülői felelősségünk, hogy gyermekeink mai világunkban az oly nagyon leértékelődött mások iránti tiszteletet gyakorolják. Szülői felelősségünk, hogy azok munkáját, akikre gyermekeinket bizzuk, értékeljük, megbecsüljük: ők a tanárok! A tanulni vágyók előtt megnyíltak a különböző fokú iskolák kapui. Még néhány éve azt mondtuk, bárki tanulhat, aki akar. Ma a különféle megszorítások, iskolabezárások és a jelentős anyagi terhek miatt az oktatásban már nem ilyen egyértelmű. Nemcsak a sokat hangoztatott felsőoktatási tandíjra gondolok, hanem az egyre magasabb beiskolázási költségekre, a tankönyvek és tanszerek egyre növekvő terheket rónak a családokra. Mondják: esélyegyenlőség!? Hol van? Régen csak a módosabbak írathatták be gyermekeiket felső iskolába. Az egyetemről pedig igazán kevesen ábrándozhattak. Ma újra ebbe az irányba haladunk. Tudom, ezekben a napokban nem elég csak az iskolák kapuinak megnyílni, nemcsak a lehetőséget kell megadni, esetleg érte harcolni, hanem maguknak a diákoknak is meg kell nyílni, figyelmesnek és törekvőnek (nem törtetőnek) kell lenni. „Ha figyelmesen hallgatsz... szívből törekszel”, igen, akkor lesz

eredménye a tanulásodnak!

Sok gyülekezetben a vasárnapi iskola kapui is megnyílnak újra. Várják a tanulni vágyókat. Ebben az iskolában nincs tandíj, de van tantárgy, amit meg kell tanulni és átvenni a mindennapi életbe. Hálásak lehetünk, hogy ez a „tantárgy” nemcsak a vasárnapi iskolában, a gyülekezetben tanítható, hanem az iskolákban is. Lehetőség van a hitoktatásra, amivel sokkal több szülőnek és persze iskolának (iskolai vezetésnek) élnie kellene. Lehetőség van a hitoktatás mellett az erkölcsi nevelésre is. Bár – kívánom, imádkozom is érte – több hívő, keresztyén pedagógus lenne e tárgy oktatására! Újra fel kell ragyogtatnunk iskolás gyermekeink előtt azokat az erkölcsi értékeket, amelyekről még legtöbbször nem is hallott. Nekünk, hívők, keresztyén tanítóknak kötelességünk úgy élni és szólni előttük, hogy el tudjanak és el merjenek indulni a Krisztus útján.

Most az új tanév kezdetén imádkozzunk valamennyi iskolás gyermekért és fiatalért, a kis remegő elsősöktől kezdve a főiskolás és egyetemi hallgatókért! Kérjük az Urat, hogy rendeljen számukra becsületes, tisztességes tanítókat, akiknek hivatásuk a gyermek és fiatal tanítása. A gyermekeknek, közép- és felsőfokú hallgatóknak eredményes, Istentől megáldott új tanévet kívánok!

(Molnár József – BH.)

Család és iskola

Ismét eljött a szeptember. Volt, aki sóvárogva várta, és volt, aki a háta közepére se kívánta.

Az évnyitó ünnepélyek idején már túl vagyunk néhány nappal. Most éppen az iskolai ünnepélyek jutnak eszembe, melyeket gyakorló pedagógus koromban átéltem. De előkerülnek azok az élmények is, melyeket tanítónő feleségem mesélt hasonló alkalmakról.

Ez idő tájban mindig előkerül az a téma, hogy mi az iskola feladata, mekkora felelőssége van a szülőnek és mekkora a pedagógus társadalomnak. Annak idején, amikor a nevelélmélet c. tantárgy szakirodalmával foglalkoztam, több nézőpontból tárgyalt tanulmányt olvastam. A legfőbb vitatéma az öröklés és a nevelés aránya. Nem a szülői és az iskolai ne-

velés súlyozottsága. Az említett tantárgy tézise szerint a társadalom legkisebb egysége a család. A példaadás legfőbb színtere. A gyermek ebben a körben szerzi első és legfőbb tapasztalatait, élményeit. Itt látja szülei állandó veszekedését, vagy egymást tisztelő, szerető kapcsolatát. Ebben a körben történik mindenrel kapcsolatos első tapasztalat-szerzése. Itt lát jó, vagy rossz példát. A szüleitől tanulja meg, hogy a Himnusz és a Szózat alatt nem bohózkodunk (1 méterre az anyukától), nem hagyjuk a fejünkön a sapkát, és nem ezek alatt beszéljük meg az élet dolgait. De hogyan tanulja meg ez a szegény gyerek az anyukájától az illendő viselkedést, amikor azt látja, hogy az igazgató néni, vagy bácsi beszéde alatt a legfontosabb kérdés a két sorral előrébb ülő hölgy szalmakalapja?

A szeretetteljes családban a gyermek otthon talál példaképre, és nem keres egy számára idegent követendő példának. Amit mi szülők elrontottunk, talán nem az iskolán kellene számon kérni!

Az utóbbi időben a médiákban egyre többet foglalkoznak a pedagógusokkal. Alkoholisták, perverzok, homoszexuálisok, kábítószeresek, és különben is túl sokat keresnek, meg az egész nyár az övék!

Úgy gondolom, hogy a mai társadalomnak nincsen olyan rétege, amely ne lehetne hasonlóképpen támadható. Természetesen nem védem az alkoholista és a saját nemüket szerető pedagógusokat. Én is úgy gondolom, hogy nincs helyük az iskolában. De nem szép dolog általánosítani és főleg meggondolatlanul ítélkezni. Véleményem szerint a pedagógusokat azok támadják legjobban, akik az iskolában nem állták meg a helyüket, tanáraik minden erőfeszítése ellenére sem voltak hajlandók tanulni, leckét írni stb. Most pedig a volt tanárok a hibásak. Persze mindenkinek voltak – vannak – kedvenc, és kevésbé szeretett tanárai, tanítói. De meggyőződésből mondom, hogy a pedagógusok nagy része mindent megtesz azért, hogy tanítványai többre jussanak. Igyekszik jó példát mutatni. De vajon elmondható ez ugyanilyen arányban a szülőkről is? Szeretném hinni, hogy igen.

Imáinkban ne feledkezzünk meg se a szülőkről, se a pedagógusokról!

(Máté Dániel)

Mindenki tanulja meg a saját leckéjét!

Szeptember. Iskoláskorú gyermekeket nevelők családjában a bevásárlási láz lassan véget ér. Elfogynak az üzletek polcairól a legújabb hátitáskák, elektromos ceruzahegyezők, Disney és Harry Potter mintázatú tolltartók, mappák és csomagolók. Lehetséges, hogy több tavalyi eszköz még egy-két évig megfelelne, de a sultrend ezt nem engedi meg. A divatot pedig követni kell! Ezért iskola után legyenek még emeltszintű különórák, harmadik idegen nyelv, internettanfolyam, tánc, küzdősport! A gyermekek váljanak sokoldalúvá, legyenek tanultabbak, mert ez határozza meg jövőjüket! A modern ember nem elégedhet meg az általános iskolatípusokkal sem. Legyenek alternatív pedagógiai módszerek! Az iskolák különböző hangzatos ígéretekkel versengnek a fiataljainkért. A trendet ebben is követni kell. Túlterhelt gyermekeink erősen megnyirbált szabadidejükkel pedig hadd gazdálkodjanak szabadon! Üljenek kedvük szerint a képernyő előtt!

Tudom, hogy fontos számunkra gyermekeink boldogulása. Hova járassuk, hova vigyük még őket?

"Ezután kisgyermeket is vittek hozzá, hogy megérintse őket" (Lk. 18:15.). A Szentírás tanúsága szerint a gondos szülők Jézus Krisztus elé vitték a kicsiket. Elé vitték a nagyobbakat is, a kánaáni asszony a gonosz lélektől gyötört lányához hívja segítségül Jézust (Mt. 15:21-28.). Hogyan vihetjük ma az Úr elé gyermekeinket? Legegyszerűbb módja az imádság. De vajon meg kell azt várnunk, amíg gyermekeink (és velük együtt a problémáik, rossz tulajdonságaik, terheltségeik) megnőnek? Egyszer megkérdezték Kodály Zoltánt, hogy mikor kezdjék el a gyermekek zenei oktatását. Azt válaszolta: A születés előtt kilenc hónappal.

Ha a keresztyén szülő felismeri és komolyan veszi, hogy imádkozhat gyermekéért már fogantatásától, hordozhatja őt Isten előtt gyermekkorában, iskoláskorában, kamaszkorában és még tovább, akkor belekerülnek gyermekeink az Isten erőterébe. Személyesen ismerek ilyen

családokat. Az imádkozó szülők láthatták a tizenkettőtől tizenegy gyermekük megtérését, életük alakulását. Nem jártak fiaik, lányaik szuperiskolába, mégis valójában boldogulnak.

A bibliai történetben a szülők azért vitték Jézus elé a gyerekeket, hogy "megérintse őket". Elgondolkodunk néha azon, hogy az iskolában és iskola után a mi gyermekeinket milyen (szellemi-lelki) hatások érintik? Mivel táplálja (vagy mérgezi) lelküket a túlhangsúlyozott önmegvalósítás (mások kárán is), a felmagasztalt szubjektum, a szerepjátszás, a drámapedagógia formái? Mit kapnak, amikor "szórakoznak"? Brutális szerepjátékok a számítógépen is, szexualizmus, testiség a neten, egoizmus, pénzhajhászás, gyilkolás a tv-sorozatokban.

Audiovizuális világunkban lehetséges még felülről érinteni, áldani?

Szándékos a megfogalmazás, hogy a mi gyermekeink. Nem csak azok a saját gyermekeink, akiket nemzettünk, hanem azok is, akik valamilyen formában ránk bízottak, például mint pedagógusra, gyermekmunkásra vagy nagyszülőre. Mindenki, akinek környezetében vannak gyerekek, akarva akaratlanul is hat rájuk, formálja őket (tetteivel, szavaival, személyiségével). Jól, vagy rosszul.

Érintheti Krisztus a mi gyerekeinket? Igen, ha már bennünket előbb megérintett. Ha látszik a hétköznapiakban, hogy vasárnap gyülekezetben voltunk, Isten igéjét hallgattuk, hogy szólt hozzánk, formált bennünket Isten szava, szeretete. Ha otthonunkban is körülüljük a nyitott Bibliát, és látják a gyermekeink, hogy ez fontos nekünk, és nem a tv előtt vagyunk magunk is. A jellemünkkel, példamutatásunkkal többet adunk nekik, mint egy elit iskola teljes pedagógiai eszköztára.

Luther azt mondta: "Tanulja meg mindenki a saját leckéjét!" A tanév elején jó mindezeket végiggondolni: Mi az én leckém? Mivel járulhatok hozzá gyermekem jobb előmeneteléhez, sőt azt is remélhetjük, hogy jobb tanulmányi eredményéhez is? Tudom-e szüntelenül Isten elé vinni őket?

(Kis Sándor – BH.)

SiJÓÓfok és az Ifjúság

– vígjáték 4 napban –

Ifjúságunk néhány albertirsai lélekkel kiegészülve, vagyis összesen 24 életerős fiatal augusztusban minden idők legcsodásabb – értem ez alatt: legviccesebb, legáldásosabb stb. – 4 nap 4 éjszakás nyaralását töltötte a Balatonnál. Beszéljenek önmagukért az élménybeszámolók:

Tivadar élvezetesen foglalta össze a történeteket, az ő elbeszélésébe illeszttem be a többiek hozzászólását: Az utóreggésekkel kell kezdenem, hiszen nemcsak nekem, hanem az egész ifjúságnak még utolsó este, de még inkább az hazaindulás reggelén az volt az egybehangzó véleménye, hogy vissza kellene menni meghosszabbítani ezt kitűnő kiruccanást, hogy tovább gazdagodjunk élményekben és tovább épülhessünk szellemileg-lelkileg.

Dávid: „Az Ifi és én 5 remek napot töltöttünk el a Balatonon, néhány albertirsai fiatallal együtt. Amikor megérkeztünk – bár már este-fele volt –, nem tudtuk megállni, hogy ne próbáljuk ki, milyen is a magyar tenger. Csináltunk sok mindent, ami egy nyaralásba befér: röplabdáztunk, túráztunk, vizibicikliztünk, úszkáltunk a Balatonban, no és persze Istenről sem feledkeztünk el. Minden este áhítatot tartottunk, énekeltünk, dicsőítettük Istent kegyelméért, gondviseléséért. Hétfőn a Tihanyi-apátságba mentünk túrázni, jól el is fáradt a társaság, de megérte, mert ilyen túrán nem minden nap veszünk részt. Nekem tetszett ez az egész, mert jó sokan voltunk, így mindig volt kivel beszélgetni, játszani és megismerhettem 1-2 új arcot is.”

Dorián: „Úgy gondolom hogy egy élménydús ifjúsági kiránduláson vehettem részt. A hangulat kiváló volt, külön hálás vagyok azért, hogy sokakat jobban meg tudtam ismerni. Új barátokat szerezhettünk, négy albertirsai fiatal személyében. Az időjárás nem volt mindig az igazi, ezért Tihany fele vettük utunkat és végigjártuk a Lóczy-tanösvényt. A gyalogtúra végén megtekintettük kívülről a Tihanyi Bencés Apátságot. A kimerítő nap végén egy tartalmas

ifjúsági óra következett. A hazatérés után sok élménnyel lehettünk gazdagabbak.”

Az első kép, amire emlékszem, hogy „ülünk a vonaton, ülünk a vonaton és kész”. Végre megérkeztünk Siófokra (Balatonszéplak-Felsőre), ahol elsőre kiszúrtuk a szállásunkat az állomásról. A szállást elfoglalva megállapíthattuk, hogy meglepetések márpedig nincsenek, a külső megjelenés magában rejtette az elénk táruló recepciót, „éttermet” és szobákat. Az emlékek sorában fontos szerepe van éppen ennek az „étteremnek”, ahol az ifi együtt örült, énekelt, tanítást hallgatott, imádkozott, játszott, s olykor egyszerre sírt és nevetett. Bennem feledhetetlen emlékek keletkeztek, csatlakoztam a sírva-nevetők népes táborához. Gábor, teológusunk, három estén át tartó tanításával, nagyon jó és ható gondolatokat sorakoztatott fel, mely meg-megérintette a lelkünket, sokunkban rendbe rakta az alázattal-alázatossággal, a hit talajára állással és a jelekkel kapcsolatos elképzeléseinket. Önmagában már ezért is hálásak lennénk Istennek!

A közelben helyezkedett el az Ezüstpart, lassan mélyülő, homokos „tengerrel”, nagyon finom zöld pázsittal és egészen vidámnak tűnő szomorú fűzfákkal teli napozóparttal, és egy az ifjúság számára szintén feledhetetlen röplabda pályával. Egy napon, mikor hűvösebb időt köszönthettünk, került sor az óriási vizibicikli versenyre. Tekertünk mint a gép, a vizibiciklik aktuális kapitánya mindig mutatta „volna” a jó irányt, mint egy római gladiátor, de a nagy hullámok és az önálló életre kelő vizibiciklik mindig valami más irányt vettek. Némelyik csapat, pedig egyenesen betolta a biciklijét a célba, ezzel nem kis előnyt szerezve.

Az időjárás jó lehetőséget adott egy „bringóhintózásra”. Nagy szám volt. A hatszemélyes bringákkal, inkább egyedi építésű autókkal barangoltunk az utcákon, az autósok nem kis aggodalmára. Lapos kerekek, izgalmas előzések, „kézfíkes” fordulók, kicsit necces egymásba ütközések, mezítláb pedálozás.

Leventében a bringóhintó mély nyomokat hagyott: „Kismértékben kalandvágyó elménk megfogalmazott egy óhajt: „Menjünk el, és egy derbi keretében sokszemélyes, szárazföldi, pedálhajtásos járművekkel is hódítsuk meg a

Balaton-partot!” Ezt a gondolatot is tett követte, 24-en kibéreltünk 4 erre alkalmas (-nak tünő) járgányt, s uzsgyi! Ezután minden képzetet felülmúló óra várt ránk, melynek a mérlege:

- 9 láncle hullás
- 1 ütközés
- 2 tengelyferdülés
- 3 defekt
- 1 leizzadt Gabi, mert mindenkit le akart hagyni
- 1 Koszorus testvérpár, akik mindenki lassan közlekedő járművét felturbózták
- 1 bukfencező Teológus testvér, aki járműről leesve, „Alarm für Cobra elf!” felkiáltással szaltózott
- 1 Dorián, aki inkább gyalogolt, hogy az amúgy teljesen végét járó jármű rugózott tömegét ne gyarapítsa, kedves dolgot cselekedve ezzel a hajtó társaknak
- a 16 kerékből 7 db iszonyat nagy nyolcasokat rajzolva fejezte be a túrát
- eközben 2 ember eme járgányok kormányai mögött tette meg első métereit vezető pozícióban
- 1 jármű fékhatása eltávozott közülünk
- 17 db csavart hagytunk el a gyorsulási verseny közben, a végsebességet tesztelve, mielőtt inunkba szállt volna a bátorságunk
- legalább 8 db különböző 70 kg feletti ifjúsági tag utazhatott kizárólag max. 25 kg-os gyermekek részére fenntartott helyen
- stb. – ott kellett volna lenni, hogy leírható, megérthető legyen!

Egy szó mint száz: Hogyan úsztuk meg baleset nélkül?! Van egy tippem...”

A balatonparti csapatversenyek egyike a röplabda volt. Itt mindenki megmutathatta tehetségét a feladásban, lecsapásban, átütésben, fényképezés közbeni feszítésben, szóval mindenki beleadott mindent. A röplabdázást néhány profi módon művelték, hatalmasakat vetődtek a homokba, mely pillanatok a fényképész(ek) természetesen igyekeztek megmenteni a múlandóságtól.

A kirándulásból nem maradhat el a túrázás, így neki is vágtunk, hogy meglátogassuk a Tiha-

nyi-félszigetet, amihez nagyon szép időnk volt. Szántódnál kompra szálltunk, átevíckéltünk a túlpartra. A kompról csodálatos panoráma nyílt a félszigetre, a jellegzetes badacsonyi bazaltcsúcsra és nem utolsó sorban a völgyhídra. Neki is vágtunk a Lóczy tanösvénynek, mely közben láthattunk szép kikötőket és gazdagabbak lettünk a természetvédelmi terület növény és állatvilágával. Akadt hegymászás, erdei kispatakok, tücsök-bogarak és végre a barátok hűlt helye. Meglátogattuk a lakhelyüket, örömmel konstatálva a konyhai és nappali berendezéseik helyét, úgy mint kenyérpíró, mikrohullámú sütő stb. Eljutottunk a Kálváriát idéző helyre, ahol a három kereszt tanúskodik Isten végtelen szeretetéről. Mivel a tihanyi visszhang nem működött, hamar megérkeztünk az apátság barokk templomához. Megpihenve gyönyörködtünk a panorámában, a szépen kialakított templom melletti térben.

Az utolsó estén bibliai ki mit tud-dal szereztünk még jó pontokat, mindenki sziporkázott. A nyaralásért hála Istennek.

Konklúzióként azt hiszem mindannyian egyetértünk *Andrással*: „Számomra ez a hosszú hétvége volt eddig a legjobb nyaralás. Rég nevettem ennyit, rengeteg új embert ismertem meg és régit ismerhettem meg jobban.

A napok változatosak voltak és szabad mindenkinek, de mégis együtt maradtunk és összetartott a csapat. Nagy csapat, tele élesen különböző egyéniségekkel, de mégis működött, méghozzá nagyon jól. Csapat-, lélek- és személyiségépítő volt. Fárasztó, de hatalmas élmény. A nyaramnak ez tökéletes levezetése volt, jobbat nem is kívánhattam volna.

Remélem más is ennyire élvezte mint én, de ha csak fele annyira, még akkor is nagyon jól érezte magát.”

Hagyományteremtő szándékkal jöttünk haza, terveink szerint hamarosan elkezdjük keresni a szállást a jövő nyári „pihenésünk” helyszínéül. Számos fénykép készült, melyekből egy rövid összefoglalót szeretnénk a gyülekezetnek is bemutatni a közeljövőben.

Máté Daniella

Egészséges lélek, egészséges élet- szemlélet, egészséges attitűd, egészséges kapcsolatok

Civilizáltnak nevezett világunk egyik legfőbb jelmondatává vált a hovatovább bálványként tisztelt „egészséges életmód”. Ennek közép-pontjába egyfajta testi-lelki fittság, frissesség került. Korunk példaképe a magát mindig jól érző, aktív, gyermekeivel este is önfeledten párnacsatázó, soha el nem fáradó, el nem fásuló, reggeltől estig „hadra fogható” háziasszony lett. Napilapok, magazinok, rádió- és televízióműsorok foglalkoznak nagy terjedelemben azzal, hogy mit együnk, mennyit mozogjunk, milyen bogyókat és pirulákat vegyünk be egészségünk megőrzése érdekében. Természetesen ezek a tanácsok nem haszontalanok, sőt, egyre inkább túlsúlyosodó és elhízó társadalmunkban nagyon is szükség van a figyelmeztetésekre.

Ami engem sokkal inkább aggaszt, az a lélek harmóniájának megteremtésére ajánlott módszer. Amikor erről van szó, szinte mindig lótuszülésben kuporgó, kezeit kifelé fordító, elmélyülten meditáló „egészséges” lányokat lehet látni. Azt sugallva ezzel, mintha a lélek karbantartására más lehetőség nem is lenne, csak a keleti filozófiából – tehát vallásokból – táplálkozó kétes háterű jógyagyakorlat. Magyarán: az egészséges életmód csillogó-villogó kirakata mögött romlott okkult termékkel van tele az áruház. A rettenetes ellentmondást azonban még inkább abban látom, hogy miközben valóságos kultusza van a fitneszkultúrának, a lélek harmóniájának, aközben soha nem tapasztalt méreteket ölt az elidegenedés, az emberi kapcsolatok elsekélyesedése. Az érintkezések felszínesek és egyre inkább semmitmondóak. Sajnos ma már azt sem lehet elmondani, hogy ez kizárólag a nagyvárosok embertelen panelvilágára jellemző. A falvakból is eltűnőben vannak a porták kapuja elé kitett padocskák...

S miközben 32 foggal mosolyog ránk a magazinok címlapjáról a „hiperegészséges” aerobiktanár, az új „megváltó”, addig emberek milliói frusztráltak, nem tudnak mit kezdeni a problémáikkal, képtelenek megfelelő válaszokat adni a kihívásokra. Tömegesen élnek közöttünk lelki sérültek, sebesültek, depressziósok és sajnos potenciális öngyilkosok is.

S mialatt a sikerben, a karrierben, a problémákon való könnyed átlépésben látjuk az élet célját és értelmét, az egészséges ember jellemzőjét, addig nem vagyunk hajlandóak tudomást venni odafigyelésünkre igényt tartó gyermekünkről, gondoskodásért kiáltó agg szüleinkről, a magánya börtönéből kétségbeesetten ki-dörömbölő szomszédról. Ennek az „egészségtől duzzadó”, szép új világnak a legnagyobb baja, hogy reménytelenül individualista, mert benne minden az Én-ről, az egó kényeztetéséről, fürdetéséről, kenegetéséről szól. Ezzel szemben a valóban egészséges lélek a kapcsolatokban, méghozzá a szeretetkapcsolatokban tud kibontakozni és virágozni. A két legfőbb parancs egyben recept is, hogy hogyan teljesebb ki a lélek, és miként lehet a szó leg-szentebb értelmében egészséges: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből! Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat!”(Mt.22:37

A lelki teljesség csak a szeretet elfogadásában és továbbadásában valósulhat meg. Mint ahogy a tojás is csak a tyúkanyó meleg, puha tollzatának érintésében, gondoskodó törődésének közelségében törik fel, és lesz belőle élet. Ennek hiányában, rideg, kemény papírdobozba téve, jeges hűtőszekrénybe zárva leg-följebb rántotta lehet. A szeretetben élő, egészséges lélek edzett, ellenálló, a viharokat, megpróbáltatásokat is jobban tűri. Abszolút sikeres ember nem létezik, mindenkit érnek kudarcok, fiaskók. Nem a totális sikert kell célul kitűzni, hanem azt, hogy az esetleges eredménytelenségeket, balsikereket hogyan dolgozom föl, milyen válaszokat adok rá. Az önszerető propaganda erre nem készít föl. Az Isten-és emberszerető virulens, életerős lélek kiállja a próbát. Csakhogy ki képes erre a vertikális –Isten-irányú– és horizontális – emberáramú –szeretetre? Csak az, aki kiapadhatatlan kútból táplálkozik. Aki maga is szeretetforrásra van csatlakozva. Szeretni csak az tud, aki Krisztus szeretetéből él, aki a kereszt tövéhez van láncolva, s folyamatosan föltekint rá. Aki az érte szenvedő Jézus szeretetéből merít erőt. Mert aki nem járt még a Golgotánál, annak hiányzik az életéből a legfontosabb, ami nélkül nem lehet teljes az élete, ami nélkül nem lehet egészséges egyetlen lélek sem. (Horváth Zoltán)

Események a gyülekezetben és gondolatok az igehirdetésekből

Júl. 6. Úrvacsorai istentisztelet. – Délelőtt Almási testvér megemlékezett az amerikai magyar baptista misszióról szövetségük megalakulásának 100. évfordulója alkalmából. Az igehirdetés Fil. 4:11-113. igeversek alapján a megelégedésről szólt. A reklámok, a másokkal történő összehasonlítgatások az elégedetlenség keltésének eszközei. A hívőknek nagy nyereség az istenfélelem megelégedéssel. – Délután a gazdagság volt a téma (Lk.12:13-21.). Jézus nem avatkozott az örökségen osztozkodók dolgába. Példázata felhívja a figyelmet arra, hogy Isten adja a gazdagságot, ha akarja változtathat is rajta.

Júl. 13. – A lelki szív „anatómiájáról” hallottunk (Zsolt. 34:2-10; 16-19.). Közel van az Úr a megtört szívűekhez. – A 2.Kir. 7. részben leírt események alátámasztják, hogy Isten nagyon rövid időn belül is meg tudja változtatni a körülményeket. Samáriában a nagy éhséget bőség követte. A mi életünkön is változtathat!

Júl 20. – Jézus gyermekkoráról (Lk.2:41-52.) szólt a tanítás. – A természetlen fügefa példázatán keresztül (Lk.13:6-9.) életünk termékenysége került vizsgálat alá. Tudjuk milyen gyümölcsöt kell teremnünk? A mennyiség is fontos.

Júl. 27. Szőkepusztai konferencia, és a gyermek-tábor megnyitó alkalma.

Júl. 30 - aug 5. Szőkepusztán első ízben táboroznak gyermekek.

Aug. 3. – Gyülekezetünkben délelőtt Horváth Zoltán egri lelkipásztor szolgált az Ef. 4:29. vers alapján a beszédről, amely istenképességünk jele. A kimondott szó hatalom, nagy felelősség. Építünk, vagy bomlasztunk vele. Beszédünk árulkodik rólunk, szavunknak legyen hitele. – Délután Laczkovszki testvér Istennek elmondott kéréseinkről szólt (Lk.11:5-13.). Isten a hitből fakadó imádságokra válaszol. Sokszor nem rögtön jön a felelet, ne fáradjunk bele a kérésbe.

Aug. 9. Papp Barnabás szekszárdi lelkipásztor és Márkus Krisztina menyegzője imaházunkban.

Aug. 10. Úrvacsorai istentisztelet. – Az aktuális események alapján (grúziai háború, olimpia, menyegző) Almási testvér korunk jellemzőire hívta fel a figyelmet Jel. 5:5. és Mt. 24:36-39. igeversek segítségével. Az emberközpontúvá vált világban Istennek nincs helye, ezért sok olyan dolgot megtesznek az emberek, ami idővel jelentéktelenné válik. Ne veszítsük szem elől a fontos dolgokat! – Délután Almási testvér 50 éves bemelegítési évfor-

dulón vett részt Orgoványon. Az igeszolgálatot Surányi Péter végezte Dániel könyvének 1. része alapján. A négy zsidó ifjú élete a fogsággal drasztikusan megváltozott, de Istenhez való hűségük megmaradt, ezt Isten meg is jutalmazta.

Aug. 17. – P.l. 29:18. és Bírák 21:25. igeversek szolgáltak alapul a pogány-keresztény elemek keveredésének bemutatásához. A pogány szertartások „megkeresztelésével” gyakran találkozunk az egyházakban. Ha nincs mennyei látás, nincs vezetés, elvadul a nép. Ezen csak az egyéni megtérések változtathatnak. – A 46. Zsoltár néhány versének elemzése sok üzenetet közvetített számunkra. Isten a mi oltalmunk és erősségünk: csak **Isten, Ő a mi oltalmunk, egyedül Ő a biztos oltalom és erősség.** Mindig biztos segítség a nyomorúságban: **mindig,** tehát folyamatosan hívható, **biztos,** mert Ő „szakértő”, **segítség a nyomorúságban.** Előtte csendesedjünk el, figyeljünk rá.

Aug. 24. – A hívő életnek is meg vannak az életkori sajátosságai. Az 1.Kor.13:11-13. igeversek segítettek ennek megértésében. „Mikor gyermek voltam, úgy szóltam..., úgy éreztem..., úgy gondolkodtam, mint gyermek, mikor pedig férfivá lettem elhagytam a gyermeki dolgokat.” A gyülekezeti tagok odafigyelnek-e a lelki újszülöttekre, akiket koruknak megfelelő táplálékkal kell táplálni (néha mindjárt kemény eledelt akarnak adni). Kisgyermek korban példaképek kellene. Tinédzser korban sok rossz döntést hoznak, ez a felnőtté válás kora. El kell hagyni a gyermeki szokásokat felnőttén. Az idős korúak törekenyek. Legyünk figyelmesek minden korosztállyal kapcsolatban. – Ki (hogyan) üdvözülhet(ünk)? – volt a délutáni igehirdetés kérdése a nagypénteki eseményekből vett igeszakasz (Lk. 23:39-43.) alapján. Isten azt akarja, hogy mindenki üdvözüljön, tehát a döntés egyedül a mienk; az üdvösség feltétele az újjászületés.

Aug. 31. A 2Tim 1:1-7. igeversek alapján a képmutatás nélküli hit, a bennünk levő kegyelmi ajándékok felgerjesztésének fontosságát emelte ki Almási testvér az új tanév kezdetén. Az elkövetkező időszakban erő, szeretet, és józanság szükséges a munka végzéséhez. – Délután a 46. Zsoltár 11. verse a csendben lételem fontosságára figyelmeztetett. Ha Isten vezetését akarjuk életünkben, csendben kell ráfigyelnünk. Ha Isten van csendben, az próbát, büntetést jelenthet (nincs kijelentés), esetleg történelmi események következnek („vihár előtti csend”). Ha az ember csendesedik el, az lehetőséget biztosít az Istenre figyelésre. A béke, az élet csendje jellemezzen minket, de ha munkálkodni kell, akkor a munka „zaja” legyen körülöttünk.

Grilltippek

Minden grillezés a pácolással kezdődik: a nehezebben sült húsok számára ideális az ecetes, a citrussos és a boros pác. Az olaj alapú pácok hatására sütés közben a hús nem szárad ki, különösen szárnyasokhoz és sertés húshoz alkalmasak. A bepácolt élelmiszer az aromaanyagokat magába szívja. A felületére tapadt fűszereket, páclevet sütés előtt azonban távolítsuk el, itassuk fel, nehogy fekete, keserű kéreg süljön rá.

A húspácba soha ne tegyünk sót, mert a hús megkeményedik, rágós lesz.

A húsokat soha ne szúrjuk meg villával, mert kifolyik belőlük a húslé és kiszáradnak.

Citromos-boros páclé (szárnyasokhoz, bárányhúshoz):

2 evőkanál citromlé, 2 teáskanál reszelt citromhéj, 1 gerezd fokhagyma összezúzva, 1 dl fehérbor, 1 dl olívaolaj, 2 evőkanál barna cukor, 1 evőkanál rozmaring finomra vágva, 1 evőkanál kakukkfű finomra vágva.

Sárgabarackos-hagymás páclé (marha- és bárányhúshoz):

6 kimagozott, friss sárgabarack felaprítva, 1 teáskanál Worcester-szós, 2 evőkanál olaj, 1 teáskanál vörösborecet, 1 dl fehérbor, 1 gerezd fokhagyma összezúzva, 3 szál kis darabokra aprított újhagyma, 1 késhegynyi fehérbors.

Mustáros-zöldfűszeres pác (sertés-, marha-, bárányhúshoz):

1 dl olívaolaj, 1 evőkanál balzsamecet, 2 teáskanál barna cukor, 2-3 teáskanál dijoni mustár, 2 teáskanál provence-i fűszerkeverék (vagy 1 evőkanál friss vegyes kerti zöldfűszer), 1 teáskanál törött bors.

Vörösboros, zöldfűszeres páclé (natur, vagy füstölt tofuhoz):

3 evőkanál vörösbor, 6 evőkanál olíva-, vagy napraforgóolaj, 2 evőkanál citromlé, 1 evőkanál mustár, 1 evőkanál vágott petrezselyemzöld, 1 teáskanál őrölt fehérbors, 1 teáskanál oregano, 1 teáskanál kakukkfű, 1 teáskanál rozmaring, 1 teáskanál konyak, 2 gerezd zúzott fokhagyma.

A pác hozzávalóit jól keverjük össze, majd ezután forgassuk bele a hús-, vagy zöldségdarabokat.

A mennyiségek 4-6 adaghoz valók.

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella, Máté

Lukács

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Email: mate.dani@freemail.hu és lestakk@ps.hu

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 órakor

Bibliaóra: minden csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági bibliaóra: minden kedd 18,00 órától és vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági énekóra: minden vasárnap 16,00 órától 17 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: minden csütörtök 19,30 és vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órakor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Ünnepi Istentiszteletek előtt 9 órától 10 óráig (Karácsony, Húsvét, Pünkösd, Hálaadónap)

Sakk szakkör Minden hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Előljárósági megbeszélés: Minden hónap első vasárnapját követő szerdán 18 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58. Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető: **Laczkovszki János**
Telefon: 285-25-97

Gondnok: **Császár Sándor**
Telefon: 284-21-81

V i d á m e s e t e k

Valaki feliratkozott egy karcsúsító tanfolyamra. Az oktató megmondta már a jelentkezéskor, hogy amikor az órán részt vesznek, akkor laza ruhákat viseljenek. Az egyik jelentkező megjegyezte: "Idefigyeljen, ha nekem laza ruháim lennének, akkor nem jelentkeznék erre a tanfolyamra."

Egy negyedik osztályos vasárnapi iskolás fiú először ment el az osztállyal gyülekezeti táborozásra. Hamarosan sürgős levelet írt anyukájának: "Anyu, kérlek, küldj egy csomó ennivalót! Itt csak reggelit, ebédet meg vacsorát kapunk."

Egy napon egy fiatal anya és óvodáskorú fia együtt ment az autóval az utcán. A kíváncsi kisfiú feltett egy puhatolódzó kérdést: "Anyuka, miért van az, hogy csak akkor hajtanak az idioták az utcán, amikor apuka vezeti a kocsit?"